

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9363/2025
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Крајновић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1133/24 од 14.01.2025. године, у седници одржаној дана 13.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1133/24 од 14.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1133/24 од 14.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 1133/24 од 14.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 792/24 од 30.09.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи преда примерак кључева браве од улазне капије заједничког дворишта на непокретности која се налази на кат. парц .. КО Панчево, уписан у Л.Н. ... КО Панчево, у Панчеву у улици ... бр. ..., и обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 107.300,00 динара, са законском затезном каматом, од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом, применом материјалог права из одредби Закона о основама својинскоправних односа, обавезана је тужена да тужили преда примерак кључева браве од улазне капије заједничког дворишта, код утврђеног да је непоступањем тужене да преда примерак кључева, тужила онемогућена да користи непокретност чији је сувласник заједно са туженом и ВВ. У конкретном случају ради се о парници ради чинидбе, и у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Такође, разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом тужене се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Стога, по оцени Врховног суда, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге који су дати за одлуку, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 4. истог члана прописано је као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 13.12.2022. године, а означена вредност предмета спора је 4.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**